

מ"ת 22301/22 – הודה נופל נגד מדינת ישראל, באמצעות לשכת تبיעות חיפה

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 22-07-22301 מדינת ישראל נ' נופל(עציר) ואח'
בפני כבוד השופט שלמה בגין
הodeskhet הודה נופל
באמצעות בא כוחה עו"ד מוחמד מסרי
נגד
המשיבה מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות חיפה

החלטה

זהו "סיבוב" נוסף, בעניין מעכראה של המבוקשת בתיק זה.

להלן בקצרת האומר, תקציר ההחלטות והאירועים.

בנוגד שתי הנאשומות בתיק זה, הוגש כתוב אישום, המיחס להן, בתמצית, תקיפה בצוותא עם חבלה ממשית של המתלוונת וכן התפרצויות וגנבה של רכוש מבייה של המתלוונת.

המעשים, הראיות והמסוכנות, נותחו על ידי בית משפט זה בהחלטה קודמת מיום 22/7/17.

באותה החלטה, סבר בית משפט, חרף הтельבותו, כי על אף חומרתו של האירוע ודרגת המסוכנות שהופגנה בו, יש מקום להורות על שחרורן של שתי הנאשומות בתנאים מגבלים שככלו מעצר בית.

בית משפט זה הטיעם זאת בכר, כי מדובר במעשה של שתי נשים, כאשר האחת, מרווה גנדור, סובלת מבעיות בריאותיות, והשנייה, הודה נופל (ה牒בוקשת שבפני), מטופלת ברך נולד, שזוקק להנקה וטיפול מאמו.

על החלטה זו הוגש ערד לבית המשפט המחויזי (כב' השופט קראי-גירון), אשר "הפרק" את ההחלטה, וקבע כי יש לבחון את אפשרות שחרורן של השתיים, רק אחרי קבלת חוות דעת של שירות המבחן.

הדין הוחזר אפוא לבית משפט זה.

בתסקירות שהוגש מאוחר יותר, לא המליך שירות המבחן על אותו פיקוח אנושי שבית משפט זה סבר שהוא ראוי.

בהחלטה מיום 7/9/22, לאור הנחיתת בית המשפט המחויז, וחווות הדעת השילית הנוגעת למערך הפיקוח האנושי, הורה מوطב זה על מעצרן של השתיים, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדן.

הנאשמה השנייה, מרווה גנדור, עקרה על החלטה זו.

בהחלטה שנייתה ביום 15/9/22 על ידי בית המשפט המחויז (כב' השופט ארץ פורת), התקבל הערר.

בית המשפט הורה על מעצרה של השותפה, הנאשמת מרווה גנדור, באיזוק אלקטרוני.

בית המשפט המחויז הטיעים, כי ניתן לאין את מסוכנותה באמצעות חלופה, כשהוא מצין כך (הדגשה שלי - ש.ב.):

"...אני סבור כי ניתן יהיה להוסיף לאותו מערכ (מערך פיקוח אנושי - ש.ב) איזוק אלקטרוני, למסקנה זו הגעתית, גם בשים לב למצבה הרפואי של העוררת, שאף הצריך טיפולים, במהלך המעצר עד כה, ולהיותה אימה לתינוקת בת שנתיים, ואربעה ילדים נוספים, חזוקים לה".

במשך ההחלטה זו, הגיעה המבקשת את הבקשה לעיין חוזר שבפני בית המשפט.

במסגרת הבקשה חוזר הסניגור ובקש שבית המשפט יורה על מעצרה של המבקשת באיזוק אלקטרוני, בפיקוח המפקחות שאושרו כבר על ידי בית המשפט, תוך עיבוי החלופה במפקחת נוספת.

המדינה מתנגדת לבקשת, חוזרת על נימוקיה בדבר מסוכנותה של המבקשת, מפנה להחלטה קודמת של מوطב זה, אשר הורה על מעצרן עד תום ההליכים בהינתן התסקיר השיללי.

דין והכרעה:

לאחר שמייעת טענות הצדדים והעיוון בתיק, מצאתי כי יש מקום לעיין מחדש בהחלטה הקודמת, ולקיים את הבקשה שבפני. להלן בקצרה נימוקי לכך.

המבקשת עצורה מזה 4 חודשים, מדובר בפרק זמן המקיים עילה לעיין מחדש בהחלטה.

אמנם, המבוקשת נטלה חלק פעיל ודומיננטי באירוע, אך לצידה פעולה גם הנאשמה השנייה, כאשר השתיים פועלות בצוותא יחד, תוקפות את המתלוננת, ווגנבות ממנה רכוש, כך לכואורה, על פי חומר הראיות, כפי שנותח בהרחבה בהחלטה קודמת של מוטב זה.

ברם, מדובר במסוכנות נקודתית כלפי המתלוננת בשל סכטן כספי, ונראה כי מסוכנות זו התעמעמה לה עם חלוף הזמן, ועם המutzer אשר הותיר את רישומו על המבוקשת, והמחיש לה את המחרירים שהיא עלולה לשלם بعد מעשה פורצי הגבולות, כך להתרשםותי.

לצד כל אלה, ניצב הנימוק העיקרי שבבסיסו מונח עקרון השוויון בפני החוק. קיימת חשיבות רבה לשמירה על עיקרונו השוויון בין נאשמים, בין היתר גם בשלב המutzer, אני מפנה בהקשר זה לבש"פ 10/8599 **חזקאל נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 5 - 6 (2010).

הנני ער לעמדת שירות המבחן, ולאחריו השילilit אודות מערכ הפיקוח האנושי, אך לא מצאתי כי בנסיבות החדשות, יש בך כדי לשנות מהותוצה אליה הגעת. שירות המבחן אכן בוחן את עניינה של המבוקשת והמקחים, ובעקבות המלצהו השילilit הורה בית משפט זה על מעצרה של המבוקשת יחד עם שותפה עד לתום ההליכים המשפטיים, אך עניין זה השתנה שעה שהשותפה שוחררה.

בית משפט הוא זה שאמון על ההשכמה הכלולת בנוגע למעצרים של נאשמים, ועל ההתחשבות בשיקולים ונתונים נוספים שאינם לניגוד עניינו של שירות המבחן, כדוגמת עיקרונו השוויון בין נאשמים (ראו והשו: בש"פ 13/2942 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (2013) בש"פ 09/8185 **מדינת ישראל נ' פלונית**, שם בפסקה 43 (2009); בש"פ 11/431 **מדינת ישראל נ' מוסטפא** (2011)).

אכן, הכלל הוא כי סטייה מהמליצה שלילית של שירות המבחן יעשה רק מקום בו קיימים טעמים כבדי משקל. סבורני כי הטעמים שאני מפרט כאן, הינם טעמים מיוחדים, המאפשרים לי לסתות מהמליצה של שירות המבחן, שבנסיבות העניין, אינה כובלת את בית המשפט.

בית המשפט המחויז הנכבדnimק את שחרורה של הנאשמה מרווה גנדור, במצבה הרפואי, והייתה מטופלת בתינוקת בת שנתיים ו-4 חודשים.

ニמק זה, עומד ברובו, גם לימינה של המבוקשת שבפני ואסבי.

מדובר באמ יחידנית, לרר נולד, בן כחצי שנה, אשר אמו מנתקת ממנו כבר 4 חודשים.

אין צורך להזכיר מיללים, אודות הקושי הרוב שחווה הרך הנולד כשהוא מנתק מאמו, זקוק להנקה ולטיפול אינטינסיבי

שלה, בתקופה משמעותית ביותר מבחן התפתחותו; ודומה כי גם אין צורך להזכיר מילימ אודות הכאב והשבר שהו האם בשל הנition מהתינוק הרך שילדת, כשהיא צריכה להיות לידיו יומם וליל.

אצין, כי החלטות בית משפט, של מותב זה ושל בית המשפט המחויזי, שנעודו לגשר על הקושי האמור, לא תמיד יושמו בהצלחה, דבר אשר הגביר את הנזק לרך הנולד.

אדגש, כי איןני מוצא מקום לאפליה בין השתיים, שעה שבית המשפט המחויזי נימק את החלטתו בין היתר, לצורך של הנאשמה השנייה, לטפל בתינוקת בת שנתיים ו-4 ילדים, כאשר מנגד הרך הנולד שבפני, זוקק לאימנו לא פחות מילדייה של הנאשמת השנייה.

סבירני כי שורת השווין בפני החוק, תובעת את השוואת התנאים בין השתיים, והשוו העובדתי הלאורי, בין חלקה של הנאשמת מרואה גנדור באירוע, לבין הודה נופל, זו שבפני, איןנו כה קיצוני, שבכוcho להטוט את הcpf, לעבר הותרת הודה נופל במעטץ ממשי בעוד השניה בביתה. על השווי, ניתן להתגבר בעיבוי התנאים המגבילים והקשחים כלפי המבוקשת לעומת שותפה שוחררה בתנאים.

ازcir, כי השתיים פועלו בצוותא יחד, ומطبع הדברים, שותפים לעבירה, לא תמיד נוטלים חלקים שווים באירוע. העובדה שגנדור נטלה אף היא חלק פעיל, ליוותה את כל האירועים מתחילה ועד סוף, כשהיא נוטلت בהם חלק אקטיבי, אין בה כדי להעיד על מסוכנותה כה מופחתת המצדיקה השמטה בEvento והותרת שותפה למעשה במעטץ מאחריו סורג ובריח.

עוד אזכיר בכל הנוגע לשאלת האפליה, את העובדה שלא זכתה לדגש רב מדי, והוא שאחת המשתתפות הפעילות באירוע, כלל לא נעצרה ולא הוגש נגדה כתוב אישום, כאשר ככל הנראה הסיבה לכך הייתה תרומותה בסרטון שהגישה לרשותות התביעה.

אשר על כן, אני סבור כי קיימ שינוי נסיבות, המצדיק עיון מחודש בהחלטה אשר הורתה על מעצרה של המבוקשת, ויש מקום להורות על מעצרה באיזוק אלקטרוני.

אשר למקום האיזוק וטענות המאשימה לקרבה למטלוננט, מדובר בכתב מתוך מעצר הבית הורה עליה הורה בית משפט זה בהחלטה קודמת. אצין בהקשר זה, כי בית המשפט המחויזי הורה על שחרורה של גנדור למעטץ באיזוק ברחוב ----- . עיון קל במפת העיר ----, מלמד כי כתובות זו, קרובה יותר לכתבת המטלוננט ברח' ----, ואילו הכתובת שנבדקה ברחוב ----, רוחקה יותר מכתובת המטלוננט.

סוף דבר, אני מורה על מעצרה של המבוקשת באיזוק אלקטרוני בכפוף לתנאים הבאים:

המבקש תהה במעט באיזוק אלקטרוני בכתב ברחוב ----- ב----

על המבקש לעורר את כל ההתאמות הנדרשות לפי חוות דעת הפקא"ל - כתנאי למעבר למקום האיזוק.

על המבקש יפקחו מוחמד זיוד, עבדאללה פדייה והגב' רואן מריסאת (להלן: "המפקחים").

בכל עת נתונה, יהו יחד עם המבקש לפחות לפחות שני מפקחים מהמפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.

כל אחד מהמפקחים ימסור ל התביעה את מס' הטלפון שלו ויהיה זמין בכל עת בשיחת טלפון וידאו על מנת לבדוק ולודא את תקינותו של המערך האנושי.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבותצד ג' בסך של - 20,000 ₪.

הפקדה כספית בסך - 10,000 ₪

זו עיקוב יציאה מהארץ.

נאסר על המבקש ליצור כל קשר ישיר או עקיף עם המתלוונת, עם מי מהמעורבים בפרשה.

mobher لمפקחים, כי עליהם לפקח על המבקש בכל עת נתונה, להיות צמודים אליה, ולא לאפשר לה לצאת מהדירה. היה וה המבקש לא תקשב להם ותצא מהבית, עליהם לדוח באופן מיידי למשטרת ישראל, ללא דיחוי, ואם לא יעשו כן, ערבותם הכספית תחולט והם עלולים להיחשב כמסיעים לדבר עבירה.

mobher לבקשת, כי אם תפאר את תנאי האיזוק, היא תיעצר על אתר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדה והערבותם הכספיות יחולטו לטובת המדינה.

בשלב זה, לא ינתנו חלונות התאזרחות.

בתוך 30 ימים מיום, יפתח חלון התאזרחות בין השעה 10:00 עד השעה 12:00, כאשר היציאה תהיה בלבד אחד המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט.

במסגרת חלון התאזרחות, נאסר על המבקש לשחות למרחק של 500 מטרים מכתובת המתלוונת.

צו פיקוח של שירות המבחן למשך חצי שנה.

המציאות תמציא העתק החלטה זו למנהל הפקא"ל ולשירות המבחן.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדך
הצדדים.